

JACOBI
PIGNATELLI
S. THEOL. AC J. U. DOCTORIS
CONSULTATIONES
CANONICÆ.

Effigies IACOBI PIGNATELLI V. C. L.
& Cryptaleis in Salentinis.

JACOBI
PIGNATELLI

E CRYPTALEIS IN SALENTINIS

Sacrae Theologiae, ac J. U. Doctoris

CONSULTATIONES
CANONICAE,

IN QUIBUS

PRÆCIPUÆ CONTROVERSIÆ,

Quæ ad Sanctorum Canonizationem, ac Sacros Ritus; ad Sac. Concilium Tridentinum
ad Episcopos, & Regulares; ad Immunitatem, Libertatem, Jurisdictionem Ecclesiasticam,
ac hujusmodi alia potissimum pertinent; non solum ex utroque Jure scripto, sed etiam
ex Sacrarum Congregationum Decretis, Rebus Judicatis, Placitis, atque Consultis, ex
Prudentum Responsis, ex Moribus receptis, breviter, ac perspicue dirimuntur.

*OPUS OMNIBUS UTRIUQUE FORI JUDICIBUS, JURISCONSULTIS,
ac Politici studii Mystis, imprimisque Summorum Pontificum & Rerumpublicarum
Consiliariis, & Advocatis utile planè, ac necessarium.*

CUM DUPplici INDICE, ALTERO CONSULTATIONUM
singulis Tomis præfixo, altero RERUM NOTABILIUM ex pluribus in unum
Generalem coacto, singularique Volumine comprehenso.

EDITIO ultima ab AUTHORE recognita, multis in locis aucta, & à mendis expurgata.

TOMUS PRIMUS.

COLONIAE ALLOBROGUM.

Sumpt. GABRIELIS & SAMUELIS DE TOURNES.

M. DCC. XVIII.

PRÆFATIO
AUTHORIS
AD
LECTOREM.

*NON equidem ambigo, quin nonne-
mini videar justissima Janna verbe-
randus. Quorsum enim, inquiet,
toties actum agitur? Quid tot Volu-
minibus addes, & auges numerum
jam innumerum Authorum? Quot
enim volumina, libros, codices,
centones, tomos, opera, opuscula
explicationum, commentariorum,
institutionum, introductionum, isagogiarum, & synopsion;
epitomarum, collectaneorum, compilationum, tractatum,
analectorum, repertiorum, disputationum, quaestionum,
disceptationum, disquisitionum, controversiarum, conclu-
sionum, decisionum, opinionum, responsorum, sententia-
rum, consiliorum, & similium plurimumque id genus scri-
ptorum, circa res, causas, & materiam canonicam Docto-
res hucusque ediderunt? Nonne vel ipsi abundanter de
istis rebus explicarunt? Quinimmo liquidum est hic non-
utilitati publicæ, sed privatæ ambitioni litare eos, qui per
occasionem docendi tanquam personatos Cupidines posteri-
tati se commendant.*

JACOBI PIGNATELLI

Sacrae Theologiae Doctoris, CONSULTATIONUM CANONICARUM TOMUS PRIMUS.

CONSULTATIO I.

An ommissio examinis unius, alteriusve qui compararetur descriptus in concursu Parochiali, & proscissatus fuerat, sit contra formam substantialem dispositionis à S. Concilio Tridentino prescripta, ita ut propterea ex hoc capite concursus vitietur, possitque alter tertius Parochialem impetrare.

VIDETUR respondendum, omissionem eiusmodi non esse de forma substantiali dispositionis à S. Concilio Tridentino prescriptae, ita quod ex hoc capite concursus sit nullus, & aperiatur via impetrandi cuilibet de populo juxta Constitutionem Pii V.

1. Nam forma substantialis Concilii consistit tantum in ipso actu concursus de novo per Concilium introducto, non autem in praesentibus, quibus tunc nominatio plurimum ab Episcopo, aut patrono, seu vocatio per edictum, descriptio, admissio, aut ommissio non admissio sive contemptus, de quibus disponebant jura antiqua, ut in materia electionis est textus perspicuus in cap. Ecclesia vestra 17. §. Denique de elect. & argum. c. Quia propter eod. tit. ac jure, & rationibus probat decisio Rotae hac in re sub die 15. Nov. 1634. in una Terratenen. Parochialis coram Pant. 1761.

2. Atqui sicut forma substantialis electionis non consistit in praesentibus, ut cap. Quia propter, ut est Missa de Spirito Sancto, & ejusmodi alia: ita forma concursus non consistit in omnibus praesentibus, quae c. 18. sess. 24. de res. praenotantur ante actum ipsam concursus, Sicut nec etiam consistit in omnibus, quae signantur actum concursus, ut est collationem facere digniori, ut huic non illi conferatur. Quia ista non est nova dispositio Concilii, sed

Tom. I.

ante Concilium omnia jura id clamabant in electione, ut advertit Rotae des. 69. n. 3. p. 1. n. 10.

Ratio praemissorum est. Quia duplex est forma. Altera praecisa, quae consistit in ipsa essentia, & formalitate dispositionis, de lege: Altera quae dicitur ad favorem, quae respicit interesse, & iustitiam partium. Notum praecise, quatenus est inducta à lege, reddat actum ipso jure nullum, ea non servata, aperiaturque via impetrandi, atque dicendi cuilibet de populo. Forma autem ad favorem sive in praesentibus, sive in subsequendis actum consistit, non irritat ipso jure, ipsa non servata, sed ad favorem Patronantis de nullitate, à nullo autem potest allegari, nisi hic esset admittere ad concursum omnes adscriptos, quod consistit in praesentibus, de quo solus potest contentiosus ipse, & non alius, ut aperit habetur eo cap. Ecclesia vestra 17. de elect.

3. Est etiam in subsequendis, si collatio non fuisset facta digniori. Quocirca non tenent, sed solus ommissus, aliusve examinatus, qui praerenderet se digniorem dare potest. Et ita in terminis resolvit Barbo. de Paroch. c. 24. §. 95. sicque observatur. Facto enim concursu, solus ille, qui praerendit se digniorem dat de nullitate. Quia ista forma non est praecisa concursus, sed ad favorem dignioris.

4. Haec autem recte comprobantur ex tenore atque responsis S. Congregationis Concilii. Nam si descriptus non venisset ad concursum, vel examinatus non curaret, vel renunciarer, non ideo deficit forma concursus. Sic apud Cora. de benef. p. 2. cap. 3. n. 214. & seq. Misso de concurs. requis. 3. dub. 7. & 11. Quoties enim forma est apta remitti consensu, aut voluntate partis non dicitur substantialis, Jo. Anst. in regul. Non est sine culpa de reg. jur. Felin. cap. Cum dilecti n. 6. de rescript.

5. Illus verò magis puro considerandum, quod licet hoc casu interelle Ecclesiae, cujus favore inductus est concursus, ut liquet ex verbis illis Concilii d. sess. 24. c. 18. Expediit maxime animarum saluti, si consuetudinem cum interesse partis, non tamen annullatur collatio facta digno, nisi

Tom. I. p. 10